

Готична скульптура Англії має чисто декоративний характер і цілком підпорядкована архітектурі. У період «прикрашеного» і «перпендикулярного» стилю соборі так багато скульптурного декору, що, по справедливим зауваженням дослідників, складається враження «вібрації архітектурних форм». Статуї поставлені тісно одна до іншої і заповнюють фасад, як в соборі Уелса (західний фасад) (рис. 3).

Рисунок – 3 Статуї. Уельський собор.

Явищем образотворчого мистецтва Англії доби готики стала середньовічна мініатюра. Англія до цього періоду пройшла етап християнізації, що звузило образотворче мистецтво до ідеології і вимог християнської церкви. Одною з вимог церкви було копіювання так званих священних і богослужбових книг і оздоблення їх мініатюрами. Всі великі монастирі облаштували скрипторіями.

Висновок:

Встановлено, що одним з найбільш значущих аспектів дослідження архітектурної спадщини Англії й осмислення ролі традиції. Виявлено, що розвиток архітектури Англії обумовлений широким колом географічних, етноісторичних, соціально-економічних та політичних факторів. Уточнено періодизацію розвитку головних стильових напрямів образотворчого мистецтва.

СОБОР СВЯТОЇ СОФІЇ У КОНСТАНТИНОПОЛІ

Королюк Є.В.

Науковий керівник – Єрошкіна О.О., канд. архіт., доцент

Проблема цього дослідження має актуальний характер у сучасних умовах, тому що подана тема вивчається одночасно декількома взаємопов'язаними дисциплінами. Актуальність, з одного боку, зумовлена інтересом до Собору Святої Софії сучасною наукою, а з

іншого боку, її недостатньою розробленістю. Метою дослідження є вивчення теми з точки зору новітніх досліджень з подібною проблематикою.

Візантія – спадкоємиця античної культури. Константинополь суперничав із Римом і став православним центром середньовікового світу. Собор Святої Софії будувався як духовний символ нової православної держави – Візантії. Історичні джерела стверджують, дата заснування Собору – 324 рік. Від споруджень IV століття, засновником яких був Костянтин I, залишилися лише фундамент та окремі архітектурні фрагменти. Спорудження за часів імператора Юстиніана продовжувалося з 532 р. до 537 р. Матеріал виготовлення – мармур, золото, срібло та слонова кістка. У XIII ст. учасники хрестового походу розграбували Собор, у XV ст. на Константинополь напали турки. Купольна система є зразком архітектурної думки того часу. У плані Собор – чотирикутник із трьома нефами – це базиліка з чотирикутним средохрестієм. Внутрішня обробка Собору – деталі з кольорового мармуру, мозаїки на золотистій підлозі, мозаїчні елементи на стінах, орнаменти. Міцність стінам Собору надає розчин екстракту ясена. Серед пам'ятників македонського монументального живопису мозаїки Собору Святої Софії у Константинополі є найбільш ранніми.

Собор став мечеттю – почалася перебудова споруди: збудували чотири мінарети. З 1935 року Собор Святої Софії включений до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, 1000 років Айя-Софія була найбільшим християнським храмом світу (на цей час – Собор Святого Петра у Римі).

За результатами роботи були знайдені проблеми, які мають відношення до поданої теми дослідження, зроблені висновки щодо необхідності подальшого вивчення та покращень.

Джерелами для написання роботи за темою «Собор Святої Софії у Константинополі» були статті та огляди видань, довідкова література, праці діячів цієї галузі.

ОСОБЛИВОСТІ АРХІТЕКТУРНОЇ ПОБУДОВИ КАФЕДРАЛЬНОГО СОБОРУ СВЯТОГО ПЕТРА У ВОРМСІ

Кіпрічнікова О.О.

Науковий керівник – Єрошкіна О.О., канд. архіт., доцент

Актуальність дослідження обумовлена відродженням цікавості до періоду романської архітектури. Наукова новизна полягає у визна-